

ושם עומד היכל מתחון שגקרה לבנה הספר.

הכל ירכים בירכיהם, להשטים אחד עם אחד, וככלם הדרגות של הנבואה, שהרי ממש יוצאים ושורים, ונעשה מהם מראה, ושורים על המקום הזה ונעשה מהם חלום. יוסף הצדיק הווא שלמות הפל, הווא נטול הפל. משום שהפל מתפקידו בגלו, הפל משתוקק בתשוקה בגלו.

בא וראה, בשעה שיוسف הצדיק עמד לתקן הפל, או הוא נטול הפל. וכשהתחבר בהיכלו, או קולם מתחורדים לטל תשוקה ורצון, עליזונים ומחותנים, והפל הם ברצון אחד ושלמות אחת, לשמה (לחיות) עליזונים ומחותנים ברצון אחד בראשיו. וכל המתחותנים עומדים בזמנים בשבילו, וכך בתווים (משלו) וצדיק יסוד עולם. ועל היסוד הזה עומד העולם הזה.

לבנת הספר "הוז לא עומדת בזמנים, עד שיוسف הצדיק מהמתפקיד. זהו היסוד של כל המתפקידים. וזה היסוד הראשון. ועל זה הותוב, (בראשית ב) ובין ה' אללים את האלע, ולא כתוב ויברא. כתוב ויוצר, ולא כתוב ויברא. משום שהוא עומד על יסוד, ולאחר שהיסוד נתקן, הכל נבנה עליו. ומהושים זה הפל עומד בזאת, וחררי בארכן.

בא וראה, כתוב (שם) ובין ה' אללים את האלע, שהיתה מהאחד האחורי והתקינה לחזור פנים בפעמים. כך בארכן. אבל ובין, הסתפל להעלotta לאוთה דרגה, של העולים העליון שרוי בה, להיות זו פמו זו.

עוד ובין - הסתפל בצדיו והתקין כוון את כל רוחותינו לזרע ולהשיות ולהוליד, ולעשות לה

ברגlin. ומפני קאים היכלא מטהה ואפרי לבנת הספר.

בלא ירכין בירכין, לאשטלמא חד בחד, וכלהו דרגין דנבואה, דהא מתקון נפקי ושראן, ואתעבידו מנויחו מראה, ושראן על hei אתר, ואתעביד מנויחו חלום. יוסף הצדיק, איהו שלימא דכלא, איהו נטיל כלא. בגין דכלא אתון בגיניה, כלא תאיב בתיאובתא בגיניה.

הא חי, בשעתא ד يوسف הצדיק קיימא לאתון נא כלא, כדין איהו נטיל כלא. וכד אהבר בהיכליה, כדין מתערי כלהו, לנטלא תיאובתא ורעותא, עלאי ותפא, וכלא אינון ברעותא חדא ושלימו חד, למחדידי (למי) עלאי ותפא, רעותא חדא קדקה יאות. וכלהו מתאי קיימא בקיומה בגיניה, ועל דא כתיב, (משלו) וצדיק יסוד עולם. ועל האי יסוד קאים האי עלמא.

האי לבנת הספר, לא קאים בקיומיה, עד דהאי יוסף הצדיק אתון. וכד איהו אתון, פלא מתקני דא הוא יסוד דכלתו בנינא. ועל דא כתיב, (בראשית ב) ובין יי' אללים את האלע, ולא כתיב ויברא. בגין דהאי קיימא על יסוד, ולכתר דיסודה אתון, כלא אתוני (דף ח ע"ב) עליה. ובגין דא, כלאו קיימים בהאי, וזה אוקימנא.

הא חי, כתיב (בראשית ב) ובין יי' אללים את האלע, דהות מטרא דאחורא, ואתקין לה לאחרדא אנפין באנפין. כי אוקימנא. אבל ובין, אסתפל לטלכא לה בההוא דרגא דעלמא עלאה שרייא ביה, למחרוי דא בגונא דדא.

הו ובין, אסתפל בסטרוי, ואתקין ובין כל

כל ארכיה פמו שאריך. ואמר כה ויביאה, במה? בצדיק זהה, שפטוב (אסטרוב) ובזה הפערה באה אל הפלך. שזה המשיך את הפל לעלות ולהתעטר בשלמות. בגין מניעת כל החטאיהם, ובכאן מניעת כל התשוקות הרעות.

מה שאינו באותו היכל השמי, בצד הקדר, שם כל הענוגים הרעים וכל האזרדים של העוגן של העולם הזה, וכשהעולם הזה מתחנגו בהם, אנשים נכסלים בהם (ומשים שבמי ארם טוענים בהם, נבשלים בהם) לאותו העולם, שרואים כמה עוגנים ותשוקות שהגוף נהנה ומתענג מהם, וטוענים אתריהם. זהו שכטוב, (בראשית י) ותרא האשכה כי טוב הארץ למאכל וגוו. שחרי כל התשוקות וכל הענוגים של העולם תלויים בו.

ועל כן פמו זה יש דברים שהגוף נהנה מהם, ונכנסים לגוף ולא לנשמה. ויש דברים שהנפשה נהנית מהם ולא הגוף, ועל כן הדרגות נפרדות זו מזו. אשריהם הצדיקים שלוקחים דרכם ישירה, ומונעים עצם מאותו הצד, ונורקקים הצד קדשה.

בחיל הזה כלולים כל שאר השמות של כל אלו ההיכלות (וחילו) שלמה. שני שמות הם שחללו את שאר השמות האחרים. אחד זכר מתחבר מעלה במטה, ויעקב נטל את היכלו באופן נשיקות בסוד עליון, ואז כולל את כל שאר השמות, ונקרא יהונ'ה אלהים. וזה נקרא שם מלא, פמו שברנו. ואחד כשמתחבר יסוד העולם בהיכלו, וככלם מתעוררים בחיכות ובתשובה אליו, וככלם כלולים בו, אז כולל שאר השמות ונקרא

רוחותיה, למזרע ולאשקה ולאולדא, למעבד לה כל צרכוי, כמה דעתך. ולבת ריביה, במה. בהאי צדיק. דכתיב, (אסתר ב) ובזה הנערה בא אל המלך, דהאי ממשיך לכלא, לסלקא לאתעטרא בשלימו. הכא מניעו דכל חוביין, הכא מניעו דכל תיאובתיין בישין.

מה דלא איה בההוא היכלא שתיתאה, בסטרא אתרא, דמן כל עוגין בישין, וכל סטרין דתיאובתיין דעוגגה דהאי עלמא, וכד האי עלמא אתנאג בהו, בני נושא כשי ביה (נ"א יבנין דבר נושא מעין מהו בישין) לההוא עלמא. דחמאן כמה עוגין ותיאובתיין, דגופא אהני ואתעניג מנויו, ותרא האשכה כי טוב הארץ למאכל וגוו. דכתיב, (בראשית י) ותרא האשכה כי טוב הארץ למאכל וגוו. דהא כל תיאובתיין וכל עוגין דעלמא ביה פליין.

ועל דא, בגונא דא, אית מלין דגופא אהני בהו, ועילי לגופא, ולא לנשמה. ואית מלין דנסמתא אהני מנויו, ולא גופא. ועל דא, דראין פרישין דא מן דא. זכאיין איינון צדייקיא, דנטלי אורח מישר, ומגעין גרמייהו מההוא סטרא, ומתקבקון בסטרא דקדושה. בהיבלא דא, כלילן כל שאר שנחן, דכל אלין היכליין (נ"א ותילין) דלחתא. תרי שנחן איינון דבלילו שאר שנחן אחרים. חד דכד אתחבר עילא בתפה, ויעקב נטיל היכלייה, באינון נשיקין, ברזא עלאה. פדין כליל כל שאר שנחן, ואקרי יהונ'ה אלהים, ודא אקרי שם מלא, כמה DAOkimna. וחד, פד אתחבר יסוד דעלמא בהיכלייה, וכלהו מתעריב בחביבות ובתיאובת לגביה, וכלהו כליל ביה, פדין כליל שאר שנחן, ואקרי יהונ'ה צבאות. ודא אקרי שנחן